

Welkom in fascistisch Nederland, hoera voor het Kapitalisme!

Dit zou het nieuwe bord langs de snelweg moeten zijn, als je Nederland binnenrijdt. Fascisten, de nieuwe beleidsmakers van de Lage Landen. En niet alleen in Nederland – we kunnen dit bord net zo goed aan de rand van Europa zetten.

De democratie is dood, lang leve de fascistien!!! Oftewel: Bart is over de zeik.

Het begon allemaal met een simpel paspoort. Een bezoekje aan het gemeentehuis in Nieuwegein bracht mij in opperste staat van Willem-Oltmans-verontwaardiging. ‘*Ach Menéééerrrr*’.

Ik wilde alleen een nieuw paspoort om een weekje op vakantie te gaan naar Kroatië. Een weekje zon en strand, zes goede boeken en uitzicht op zee. Niet te veel gevraagd toch? Een beetje rust, weg uit de Nederlandse hectiek. Telefoon uit, niemand die weet waar zit zit.

Denk je.

In het gemeentehuis dacht men daar heel anders over. “Sorry meneer, maar deze pasfoto is te klein.”

- Hoezo te klein? Dit is de maat die uit de machine komt. Andere maten pasfoto’s verkopen jullie niet eens, dus waarom is mijn pasfoto ‘te klein’?

“Uw hoofd staat er niet groot genoeg op, meneer. Het is 1 milimeter te klein.”

- Nee natuurlijk, ik begrijp het volkomen.

In het pasfotohokje, gesitueerd in de wachtkamer van het gemeentehuis, word je geïnstrueerd om je hoofd binnen de grenzen van een digitaal ovaal te plaatsen. Dit ovaal verschijnt als een fata morgana in de digitale spiegel, waar je in moet kijken als de foto wordt gemaakt. Dit heeft natuurlijk allemaal te maken met de nieuwe wetgeving rond paspoorten en andere officiële documenten, die in de afgelopen zes jaar als onkruid is gegroeid.

Onkruid, want wildgroei en verstikkend.

Even een korte geschiedenis.

Op 11 september 2001 vliegen er twee vliegtuigen de verkeerde kant op. Vervolgens declameert de onwettig verkozen president van de Verenigde Staten van Amerika het volgende: “De daders van deze laffe daad zijn 22 Saoudische burgers. We gaan deze laffe daad wreken!”

En dat hebben ze gedaan. Eerst werd Afghanistan platgegooid, en daarna ging de hens in Iraq. Ik denk dat ze die Saoudi’s nu wel een lesje hebben geleerd...

In de echte wereld weet inmiddels iedereen dat de regering Bush liegt alsof het gedrukt staat – de oorlog is een grote leugen, bedoeld om de olie te pikken. En dat lukt aardig – bedrijven als Halliburton en KBR (Kellogg, Brown and Root) spinnen hier goudgaren mee. Bedrijven die zeer nauw gerelateerd zijn aan Bush, Cheney en diverse Saoudi’s.

Onderussen betaalt de Amerikaanse belastingbetaler de kosten van de 160.000 soldaten *en* de 140.000 commerciële huurlingen in Irak. De Oorlog tegen Terrorisme heeft z’n prijs, ongeveer twee triljoen (2.000.000.000.000) dollar.

De Oorlog tegen het terrorisme is een hoax. Een **HOAX!**

De oorlog tegen Terrorisme is een verkapte Kruistocht, met als tweeledig doel de Moslims uitroeien en de olie pikken. Dat lukt vooralsnog aardig, want er zijn volgens de laatste tellingen al ruim 700.000 Iraki’s gedood in de Oorlog. Tegen, blijkbaar,

de Iraki's. Niet de Saoudi's. Die hebben namelijk goede banden met de familie Bush, dus daar blijven we af.

Wat heeft dit nou allemaal te maken met mijn paspoort?

We komen in de buurt. De Oorlog is niet alleen gericht tegen de Iraki's, maar ook tegen de Amerikaanse burgers. Ze worden bespioneerd door de regering. Dat was in eerste instantie illegaal verklaard door een rechter, maar nu hebben ze er over gestemd en nou mag het ineens wel, met terugwerkende kracht zelfs.

Dat de Amerikanen nog niet de straat op gaan is een wonder. Of eerder: een leugen. Ze gaan wel de straat op, maar de grote media-conglomeraten besteden er geen aandacht aan. Want dat komt de regering slecht uit, en dus krijgt leeghoofd Paris Hilton alle aandacht. Lekker makkelijk, hoef je als burger ook niet na te denken.

En wij, in Europa, zijn ook aan de beurt. Toeristen willen, gek genoeg, nog steeds naar het land van de Onmogelijke Grenzen, de Onbegrensde Onmogelijkheden, om daar te recreëren. Goed zo, kan geen kwaad. Praat vooral veel met de lokale bevolking, dat zal ze goed doen. Ze krijgen weinig echt nieuws te zien, maar wel een overdaad aan propaganda. Ze worden voorgelogen over de Oorlog tegen Whatever en ze worden bang gemaakt met Code Orange en Code Red. "We moeten iedereen in de gaten houden!" wordt er geroepen, terwijl de eerste concentratiekampen al worden gebouwd. Guantanamo Bay is geen *uitzondering*...

When the Nazis came for the communists,
I remained silent;
I was not a communist.

When they locked up the social democrats,
I remained silent;
I was not a social democrat.

When they came for the trade unionists,
I did not speak out;
I was not a trade unionist.

When they came for me,
there was no one left to speak out.

Goh, drie keer raden wat ik hier mee bedoel...

In het gemeentehuis kreeg ik te horen dat de foto te klein was, omdat dat de in strijd was met de nieuwe regelgeving. 'Jewetwel, sinds de aanslagen van elf september moet je hoofd op de pasfoto's minimaal zestien milimeter zijn. Anders komt er geen chip in en krijgt u dus geen paspoort.'

Pardon??? Nu werd ik pas echt geagiteerd. U gaat een *chip* in mijn paspoort stoppen? Lijkt me geen goed idee!

Rechterhand omhoog als je Enemy of The State hebt gezien. Ook je hand omhoog als je naief genoeg bent om te denken dat 'het maar een film is'. Van een militair-industrieel complex met een budget van vijfhonderd miljard dollar mag

je verwachten dat ze iets kunnen. Bijvoorbeeld dat de FBI, de NSA, het Pentagon, Army, Navy, de Marines of de CIA iemand kunnen traceren via een chip. In je paspoort bijvoorbeeld.

Met een zuur gezicht vertrok ik huiswaarts, want ik moet nou eenmaal een paspoort hebben. M'n reis was al betaald, dus het zou heel zuinig zijn om niet te gaan. Maar ik liet het er niet bij zitten. Meteen de telefoon gepakt en met Binnenlandse Zaken gebeld. Die konden me alleen uitleggen *hoe* de regels in elkaar zaten, niet *waarom*. De MBZ-ambtenaar in kwestie vond mij maar irritant: 'Nee meneer, u kunt bij mij geen klacht indienen. Wij zijn een ministerie, wij voeren alleen uit,' en stuurde me door naar de dichtsbijzijnde politieke partij.

Bij de SP begrepen ze me *wel*. Gelukkig maar. Helaas is iedereen op vakantie, met paspoort en al, en kon ik dus niet echt geholpen worden. Wel kreeg ik een telefoonnummer in Den Haag waar ik in september naar toe kan bellen. Hoera. Daar nam ik dus nog geen genoegen mee. Even denken; wie bepaalt het beleid in Nederland? De Beleidsmakers, onder andere het CDA.

"Goedemiddag, met het Partijbureau CDA."

"Dag Partijbureau CDA, met Bart Spring in 't Veld. Ik wil een klacht indienen tegen het nieuwe paspoort. Ik vind dat we onterecht in de gaten worden gehouden."

De dame in kwestie was, na een minuut of vijf luisteren naar mijn tirade tegen het hedendaagse fascisme inclusief het reciteren van bovenstaand gedicht, wonderwel voor rede vatbaar. Een naam, een telefoonnummer en een e-mailadres zijn mijn jachttrofeeën en ze hangen in een gouden lijst aan de muur. Deze man, Raymond Knops, binnen de fractie belast met paspoorten, gaat van mij horen. Om te beginnen ga ik hem deze column ook toesturen. Kan hij alvast lezen dat ik niet alleen bezwaar maak tegen de huidige paspoortwet, maar die ook met voeten ga treden. Als ik terugben van vakantie, gaat dat kreng met die nare chip in de magnetron. Nuken die handel!

En daarna verkoop ik mijn mooie Nederlandse Staatspaspoort (met extra-makkelijk traceerchippie). Aan een uitgeprocedeerde asielzoeker met schoolgaande kinderen. Voor vijf euro.

Ik wens voor de 'Bush-Oorlog tegen Alles' geen privacy-rechten op te geven.

Als je het niet met me eens bent, steek dan nog een keer je hand in de lucht. Schuin naar voren, met de palm gestrekt. Dan kan ik je herkennen op straat. Kunnen we er een keer over praten.

Bart